

0138



LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

AQUEST NÚMERO 10 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA
NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
Fora de Barcelona, cada trimestre ESPANYA, pessetas 1'50.—EXTRANGER, 2'50.

El poble no bada



—Trenca per la dreta, home!...

—¡Cá barret! Si anant per aquest camí may m' he perdut y sempre he arribat á puesto, ¿per qué 'ara vols que 'l deixi per un altre?

BATALLADAS



i l'activitat que Catalunya, y en sa representació la diputació solidaria, està desplegant en favor del Sufragi universal es secundada pel resto d'Espanya, l'obra antidemocràtica de n Maura quedarà reduhida a pols y lograreu salvar entre tots el sagrat dret del poble del gravíssim perill que la llei d'Administració local significa.

No's descansa ni un moment. A Tarrassa, a Lleyda, a Sabadell ha ressonat altra vegada la veu dels nostres diputats, y per tot arreu la resolució de sostenir la integritat del sufragi popular s'ha manifestat ferma y decidida.

Ara toca'l torn a Barcelona, cap y casal de Catalunya.

DEMÀ, A LAS 10 DEL MATÍ, TINDRÀ LLOCH AL TÍVOLI UN

GRAN MEETING

à favor del Sufragi universal; meeting que será l'eco de las aspiracions de la nostra ciutat y terme y resúm de la brillant campanya realitzada en tots els indrets de la nostra terra pels diputats catalans. Obertes altra vegada las Cortes, allí ha de ser d'aquí endavant ahont se fassi sentir la seva veu y ahont se dongui la darrera y definitiva batalla.

¡Republicans, demà al Tívoli! ¡A demostrar ab la nostra presència que si'l Sufragi universal té enemics solapats, té també defensors fidels que están resoltos, costi lo que costi, a no deixarse arrebatar el seu dret, el dret suprem, el dret fonamental de las societats modernes!

Per fi en Lerroux, comprenent que a la Unió Republicana hi era de més, ha pres la sabia resolució de sortir-se'n. Tart ha conegut el trist ex-diputat el paper ridícul que feya passejantse ab un trajo que tan gran li venia.

La retirada d'aquest home sense fé, sense rumbo

y sense ideals, fa un gran bé al partit republicà, que no's veurà continuament pertorbat per la seva vanitat insoportable ni per las sevas iniciatives, sempre de *relumbrón* y sempre buydas de finalitat ó per lo menos de finalitat benficioza pels interessos del poble.

Naturalment, com que ell á no manar no s'hi resigna, després de la seva retirada s'ha arreglat pel seu us particular un grupet de fanàtics, que lo mateix el seguirán a fer meriendas, que á comprar dècims de Nadal, que á passejar el *pendó* revolucionari, recullit per ell del fango.

Lo inconcebible es que d'aquest grupo don Alejandro'n digui un partit.

¡Pobre senyor! ¡Cóm la petulancia cega als homes, quan decididament emprenen el camí de la decadencia!

Nó. Lo que á n' en Lerroux el segueix no es un partit: es un remat, del qual ell n'es l'amo—aixó sí;—l' amo y l'esquilador.

Al remat el compadim sincerament.

Al amo, ¡bon vent y bons negocis!

L'Imparcial, parlant de las cosas de Barcelona: «Someterse los cuerpos oficiales a servir a las órdenes del detective Mr. Arrow, sería una declaración de impotencia de estos cuerpos.»

Té rahó l' *aixerit* diari madrileny.

Res de declarar la impotencia de ningú.

Aquí lo que convé es proclamar la potencia de tothom.

Y continuar aguantant pacientment que 'ls terroristas vajin posant bombas.

Comentant un redactor de *El Progreso* la mort del jefe d'una petita estació de la provincia de Zaragoza, ocasionada pel exprés de Madrid, las emprén contra'l convoy, al que califica de *maldito tren... en que van los besados por la fortuna.*

¡Cuydado ab la ploma, mancebo incauto!

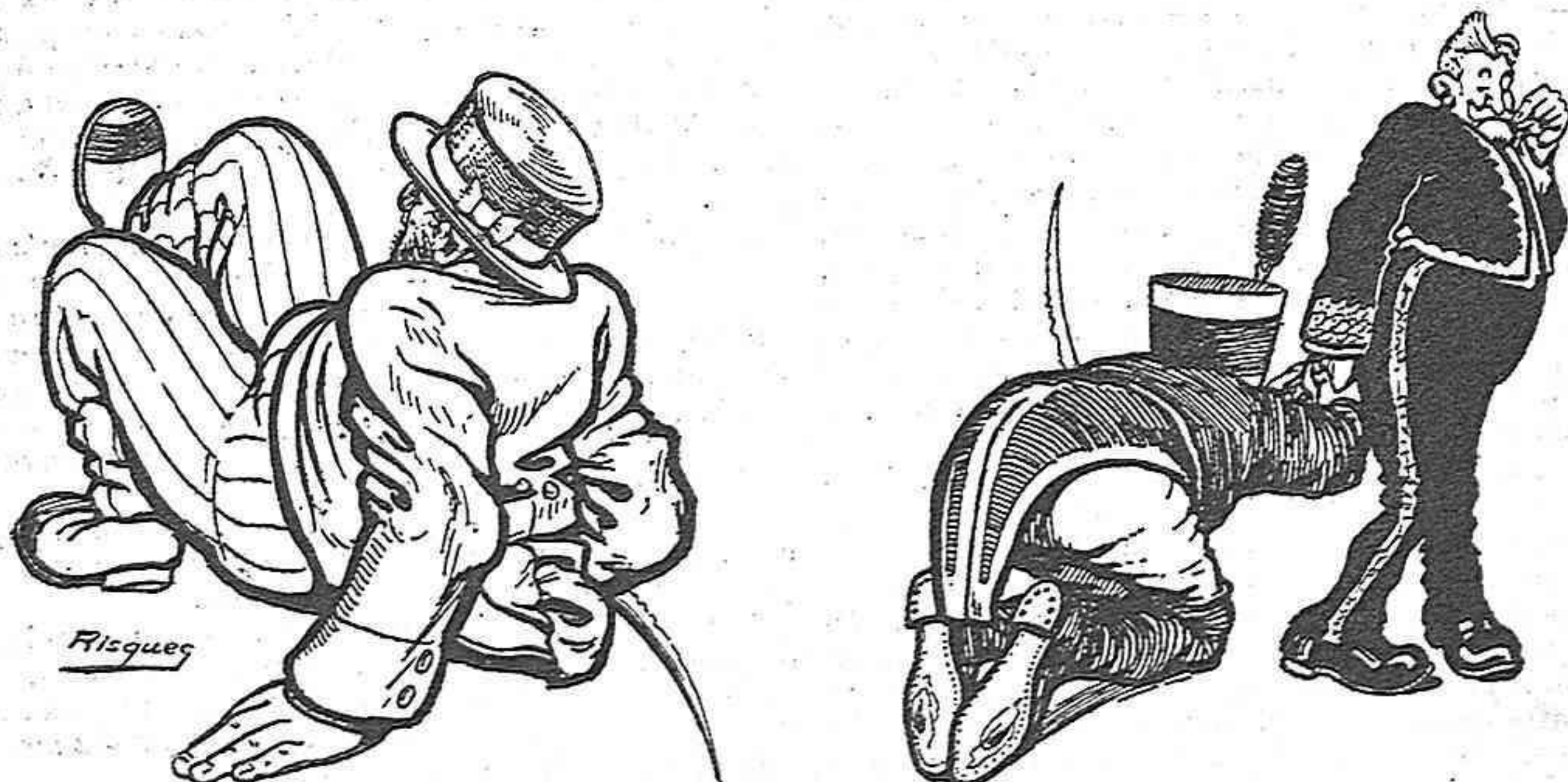
¡Qui li diu a vosté qu' en aquell *tren maldito*, entre 'ls *besados por la fortuna*, no hi anava don Alacandro, cómodament ajassat sobre 'ls coixins del seu *sleeping-car* predilecte?

Muley Hafid, el sultán número 2 del Marroch—es precis numerarlos els emperadors d'aquella terra, ó sinó aviat no 'ns entenderiam—ha publicat una allocució proclamant la guerra santa contra 'ls extrangers.

Els dos guerrers

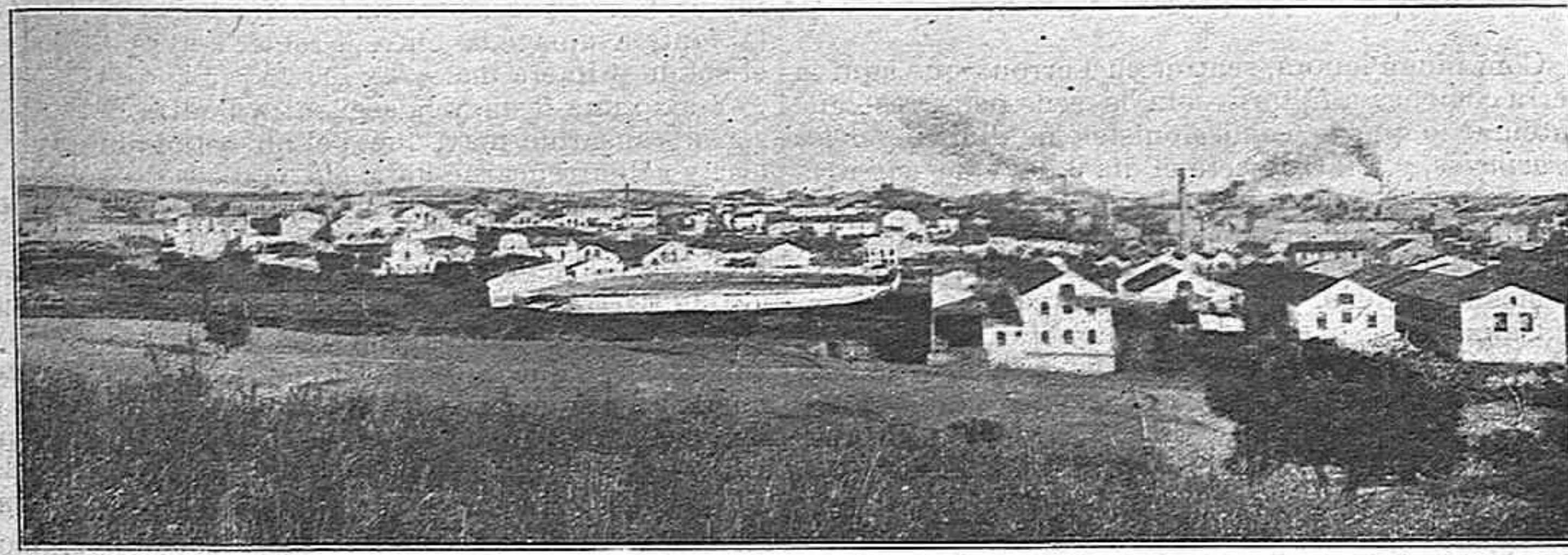


En Canalejas y en Moret combatirán juntos el proyecto d'Administración local...

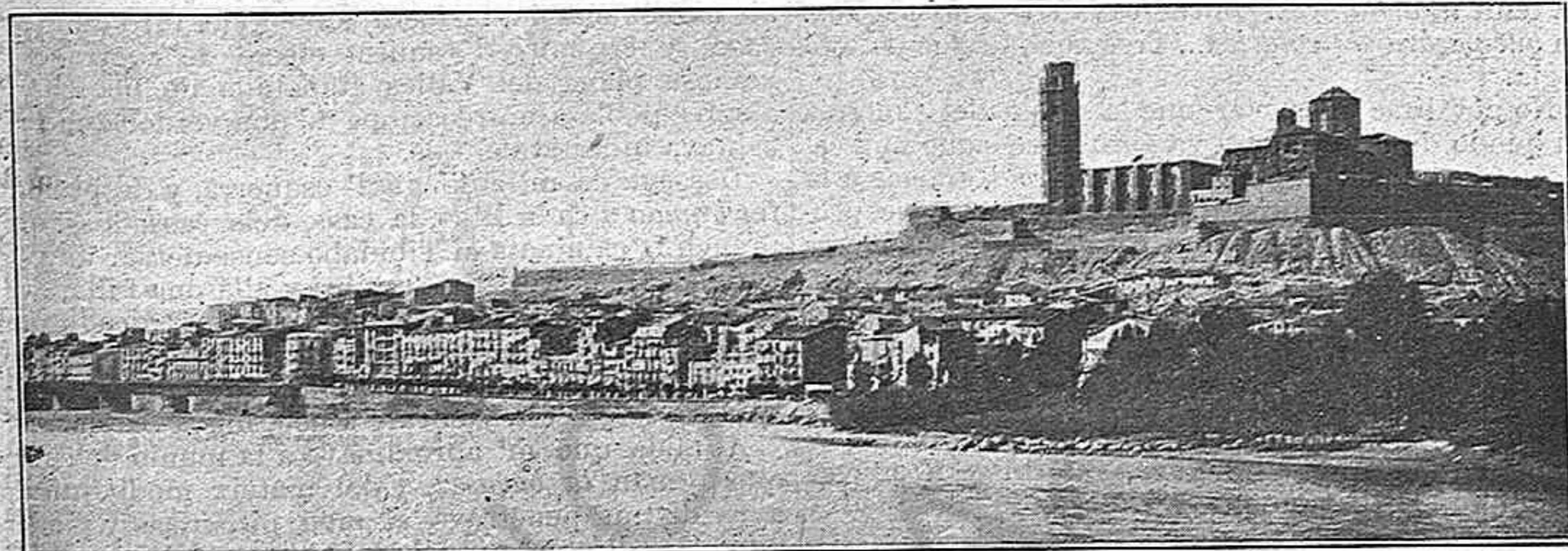


.....si á mitj combat no passa aixó.

Localitats ahont el dissapte y 'l diumenge varen celebrarhi meetings els diputats solidaris



TARRASSA



LLEYDA

Lo mal es que 'ls seus soldats—la flor y nata, com sab tothom, del fanatisme marroquí—á pesar de la proclamació de la guerra santa y tot y estanthi molt conformes, han fet saber al escurat Muley que si no s'espavila á pagarlos ab més puntualitat, no cal pas que conti ab ells per res.

Per lo que 's veu, tocant á aquest punt, lo mateix son els fanàtics moros que 'ls fanàtics cristians.

La fe, la fe, sobre tot la fé... mentres corre la paga.

Pero en acabantse 'ls quartos, ¡bona nit violal, s' ha acabat la fé.

De la *Gaceta del Celeste Imperio*: «El pudor es una cosa bien distinta en las mujeres y en la política.»

Entesos.

Vol dir que quan la dona pert el pudor, se consagra al género sicalíptico, y quan el qui'l pert es l'home, se dedica á regenerador de la patria y á redentor del pueblo.

¿Es aixó, veritat?

Un senyor que 's va fent molt popular per sa afició á tota mena de *sports* va presentarse l'altre dia á una cassera ab una réqua de 150 gossos.

Hi ha un ditxo catalá que diu: «Si tens por, còmprat un gos.»

Aquell senyor ne té 150, que deu haver comprat á bon preu.

Ja es por, donchs!

El Govern s'ocupa actualment de la construcció immediata de unas quantas barracas que s'han de montar á Casa-Blanca.

¿Pera qué posará Espanya barracas á Casablanca? ¿Pera vendrehi xufias? Preparém l'árnica.

El senyor I. Prou ens envia unas quartillas que no deixan de tenir gracia. En ellas se permet glosar un paragraf de l'últim discurs de n Cambó en el que, parlant del sufragi, diu textualment el *leader* regionalista: «Es una injusticia treurel á las donas, que tenen una influencia poderosa en la societat y son las que portan el món.»

¿Cóm se 'ls hi ha de treure, diu ab rahó, el senyor Prou, si encare no'l tenen? En tot cas, á las donas se 'ls ha de fer tot lo contrari. Y respecte á si las donas son las que portan el món, creu el nostre comunicant que'l Sr. Cambó haurá volgut dir que 'ns portan al món; á menos que per món entenguí el bulto que devegadas portan al davant, ab lo qual tindrà rahó, donchs si per món s'entén la gent, clar es que las donas el portan y el portaran eternament.

Pero pera arribar á n' aqueixa conclusió no necessitan votar, las donas.

N'hi ha prou ab que 'ls homes continuhin, com fins ara, ficant els vots á l'urna.

Avuy dissapte, á dos quarts de deu de la nit, tindrà lloch la inauguració del nou *Centro Republica Autonomista* de la Barceloneta (carrer de Sant Joan, 18, primer, entrada pel de Santa Eularia, 24).

En l'acte que, donat l'entusiasme dels seus organissadors, promet ser molt brillant, hi pendrán part els coneguts oradors senyors de Buen, Miró (L.), Micó, Marsá, Orobitg y Companys.

CARTAS DE FORA

LLORET DE MAR, 21 de janer

Ab els noms de Germinal, Amor y Gambeta, y sense intervenció religiosa, ha sigut inscrit en el registre civil de aquesta vila un noy fill dels conventus republicans y lliurepensadors en Joan Ros y Gros y na Dolores Martí.

Sigueren testimonis de aquest acte de emancipació, els dignes ciutadans Joseph Coll y Salvadó Austrich.

Es digne de aplauso la valenta actitud de aquest matrimoni, que viu completament emancipat, lliure de tot dogmatisme que desprenciant ofertes y amenassas del ene-

mich de la llum, segueixen lluytant ab fermesa en pro de la llibertat de conciencia.

PORT-BOU, 17 de janer

Ha sigut objecte de una grandiosa manifestació de simpatía, lo distingit funcionari públich D. Francisco Múgica y Vidal, Administrador de aquesta Aduana que havia sigut fins ara, ab motiu de haver abandonat aquesta població pera anar á posesionarse del important càrrech de Subdirector segon del ram de Aduanas en la Direcció general.

La rectitut y la franquesa de caràcter que adornan al esmentat senyor, li valgué sempre la estimació de tothom. Ha deixat fetas importants reformas, tan en la uniformació del personal com en la reconstrucció del mobiliari y demés material de oficinas. Era un verdader higienista á la moderna y un modelo de jefes; circunstancia aquesta que, per desgracia, no'veyém ab gayre sovintesa en las oficinas del Estat.

SITJES, 13 de janer

El divendres de la passada setmana morí en aquesta vila el que en vida fou bonadós y honrat obrer en Salvador Mirabent y Vergés, el qual deixá dit en disposició testamentaria, que'l seu enterro fos purament civil, com digne corolari y llògica consecuencia de las idees que professá. Mes el nostre mossén, qu' es més tossut que un bou, al saber la nova bramulá superh y amenassador: «*Jo impediré que l'enterrin civilment.*»

A l'Arcaldia manifestaren que 'ls enterros civils eran tolerats per las lleys y que per lo tant consideravan arbitrari atentar al exercici de un dret com qualsevol altre. Ell insistí, pero novament li fou negada sa exabrupta petició. Alashoras foll de rabia gira qués entornantsen, ab la cresta revinxolada y escupint de gayrell, cap al seu casallot, ahont doná ordres, tocá resorts, posá en joch todas las sevas influencias y la beatería, sense respecte al dolor de la familia invadí la morada del difunt, procurant fer desistir als parents de semblants propósitos, y haurían potser conseguit son objecte á no ser la energia y enterea dels lliurepensadors Srs. J. Miró y R. Montané.

L'endemà dissapte á la tarde la ronya clerical despitada y rabiosa barrava estrepitosament, al pas de la comitiva, balconís y portalladas, al ensemps que una munió de brivalla escandalitava fortament, acompanyant al cadáver ab sa cridoria y malas paraulas fins fora la població, ahont la banda del local «La Palma» va rompre en una sentida marxa fúnebre.

Arribats que forem al cementiri civil se procedí acte seguit á la inhumació del cadáver, dirigint el company A. Bosch á la nombrosa concurrencia una patética oració fúnebre encomiant els rellevants dots y qualitats qu' en vida adornaren al finat.

Perits en lo més íntim de nostres sentiments y conviccions, protestém del acte irrespetuós y d'intolerancia portat á cap pels nostres ensotnats y sas incultas remas místicas, com ho han fet todas las personas que tenen dos dits de front y de honrada conciencia.

La premsa local representada per els semanaris *Baluart de Sitjes* y *El Eco de Sitjes*, no ha protestat sens dupte per falta d'espai; esperém ho farán en els números prop-vinents.

Preparínse á riure

D. ALEJANDRO PINTAT PER ÉLL MATEIX



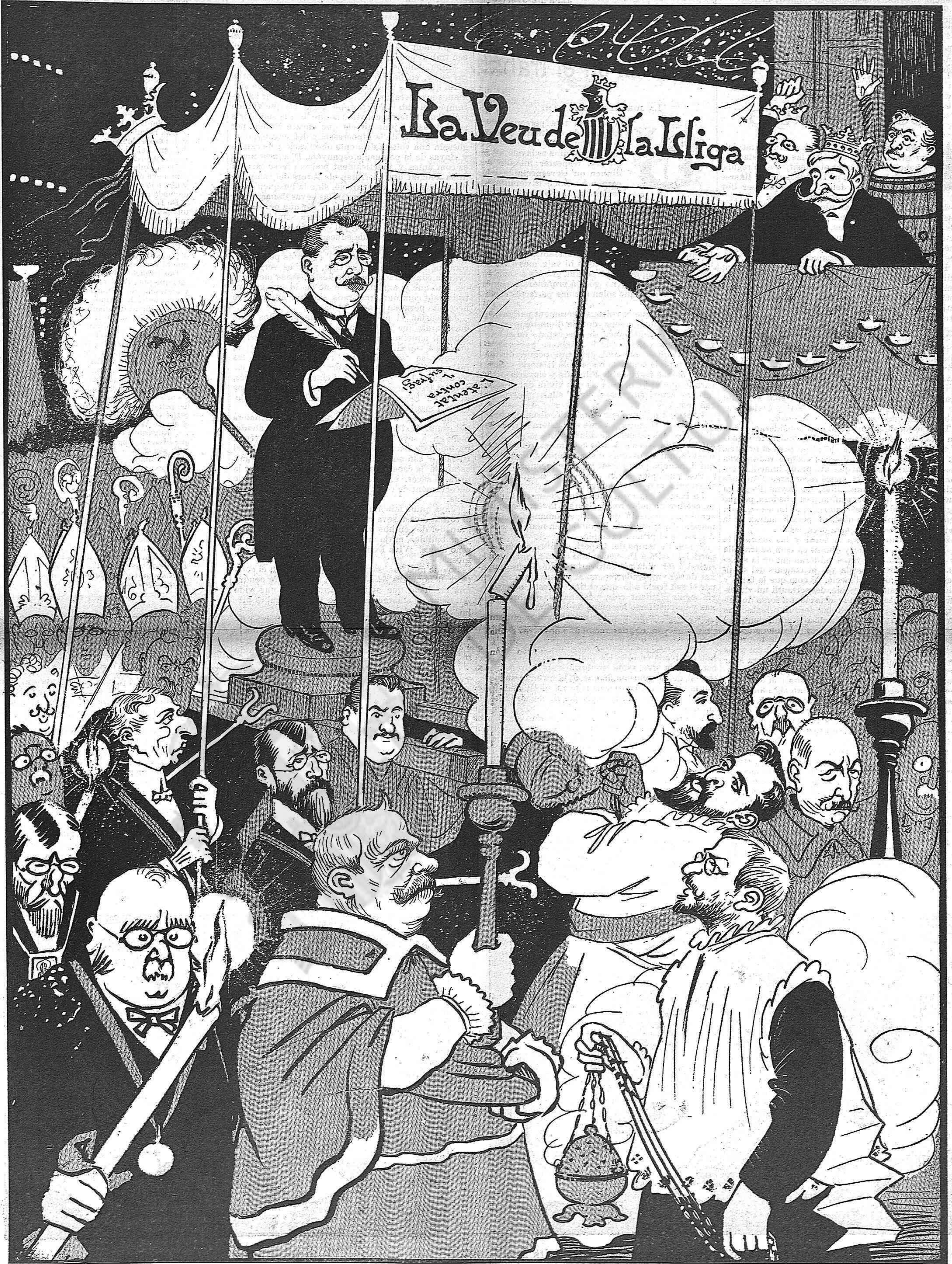
Ué felís sería en Lerroux y qué desembrassadas resultarian las sevas maniobras, si la gent no tinguéss memoria y dels papers impresos, una vegada llegits, no n'hagués de quedar ni rastre!

¡Qué felís!... ¡Poder dir avuy naps y demà cols, segur de que á las vintiquatre horas ningú's recordará de las cols de demà ni dels naps d'avuy!... ¡Tenir el dret d'escriure sense tó ni só lo primer que pera produhir determinat efecte li vingués á la boca, lliure del perill de que als vuyt días alló que ha escrit se giri contra ell y li fassi sortir els colors á la cara!...

Desgraciadament pera don Alejandro, la memoria existeix y 'ls papers impresos, encare que de no massa bona qualitat, se conservan lo suficient pera convertirse en fiscals de la seva informalitat y de la seva llengeresa.

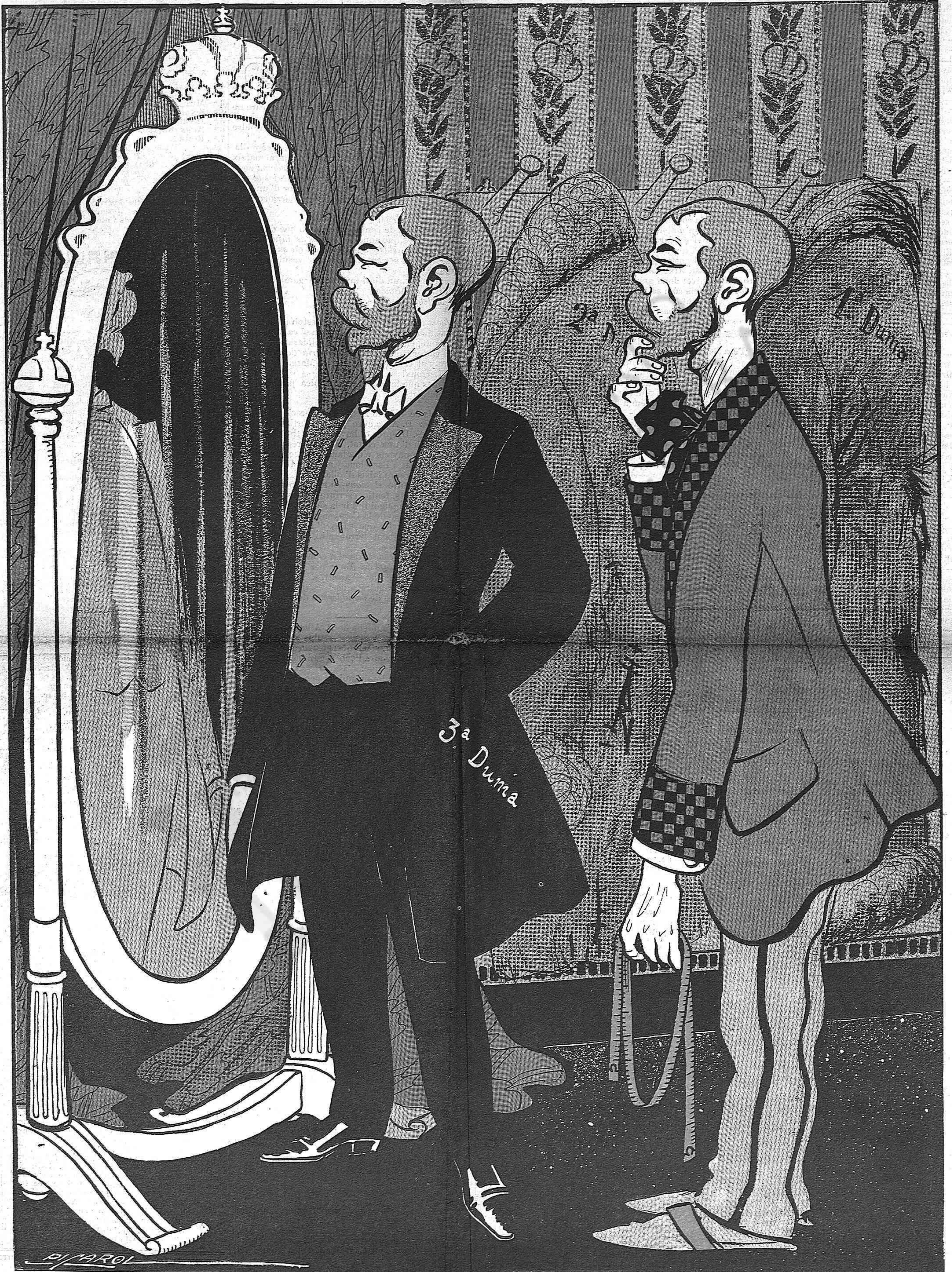
Y sense més exordí, que per altra part no es ne-

La professó de la dreta



El moment més culminant es quan surt el tabernacle.

El «Juan Palomo» rus y la tercera Duma



NICOLAU:—Ja ho diu el ditxo: Si vols estar ben servit... ¿Veyeu, tallat y fet per mí mateix, lo bé que 'm cau aquest trajo?